

Sygn. akt I CSK 964/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa Gminy N.
przeciwko W. M.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 kwietnia 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 kwietnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z 3 grudnia 2020 r. i oddalił powództwo o ochronę dóbr osobistych.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i konieczność generalnego rozstrzygnięcia, czy na tle art. 23 k.c. w zw. z art. 43 k.c. należy uznawać za naruszenie dóbr osobistych (dobrego imienia, renomy) wypowiedzi formułowane jako pytające tytuły artykułów prasowych („[...]”), zestawiające konkretny podmiot z „medialnym” zdarzeniem o charakterze przestępczym, w sytuacji gdy w dalszej treści tekstu brak jest tego typu jednoznacznego powiązania czy zarzutu. W ocenie powódki skarga kasacyjna jest jednocześnie oczywiście

uzasadniona, gdyż już tylko tytuł artykułu „[...]” na pierwszy rzut oka pozwala stwierdzić naruszenie dobra osobistego (renomy) powódki, stawiając ją w wysoce negatywnym świetle.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest wyłącznie problem o charakterze prawnym, a nie faktycznym lub wynikającym ze stwierdzonych przez skarżącego uchybień Sądu. Jego rozstrzygnięcie powinno stwarzać przy tym realne i poważne trudności, a także mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia innych spraw. Skarżący winien jest w tym przypadku przedstawić pogłębioną argumentację prawną, bowiem zagadnienie prawne musi mieć charakter ściśle jurydyczny, powstały na tle konkretnego przepisu prawa. Nie może ono odnosić się do subiektywnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zob. postanowienia SN z 16 maja 2018 r., II CSK 15/18; z 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 552/17; z 19 kwietnia 2018 r., I CSK 709/17; z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 733/17).

Przedstawione przez skarżącego pytanie powiązane jest ściśle z okolicznościami faktycznymi niniejszej sprawy i nie przekonuje o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego. Mnogość możliwych do wyobrażenia stanów faktycznych, w tym treści publikacji prasowych, które mogą być przedmiotem oceny, przeczy uznaniu zasygnalizowanej przez powódkę kwestii za mającą abstrakcyjne znaczenie w kwestii wykładni norm. Uniemożliwia to jednocześnie

sformułowanie uogólniającej tezy, która mogłaby rozstrzygać przedstawione zagadnienie prawne.

Przesłanka w postaci oczywistego uzasadnienia skargi kasacyjnej byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (zob. postanowienia SN: z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Dokonana przez Sąd Apelacyjny ocena spornego artykułu prasowego, aczkolwiek może budzić pewne wątpliwości, to nie daje jednak podstaw do uznania zaskarżonego orzeczenia za oczywiście wadliwe. Zważyć przy tym należy, że twierdzenie skarżącego o oczywistym naruszeniu prawa wykluczało możliwość przyjęcia, że w ramach tej samej kwestii występuje istotne zagadnienie prawne.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[as]